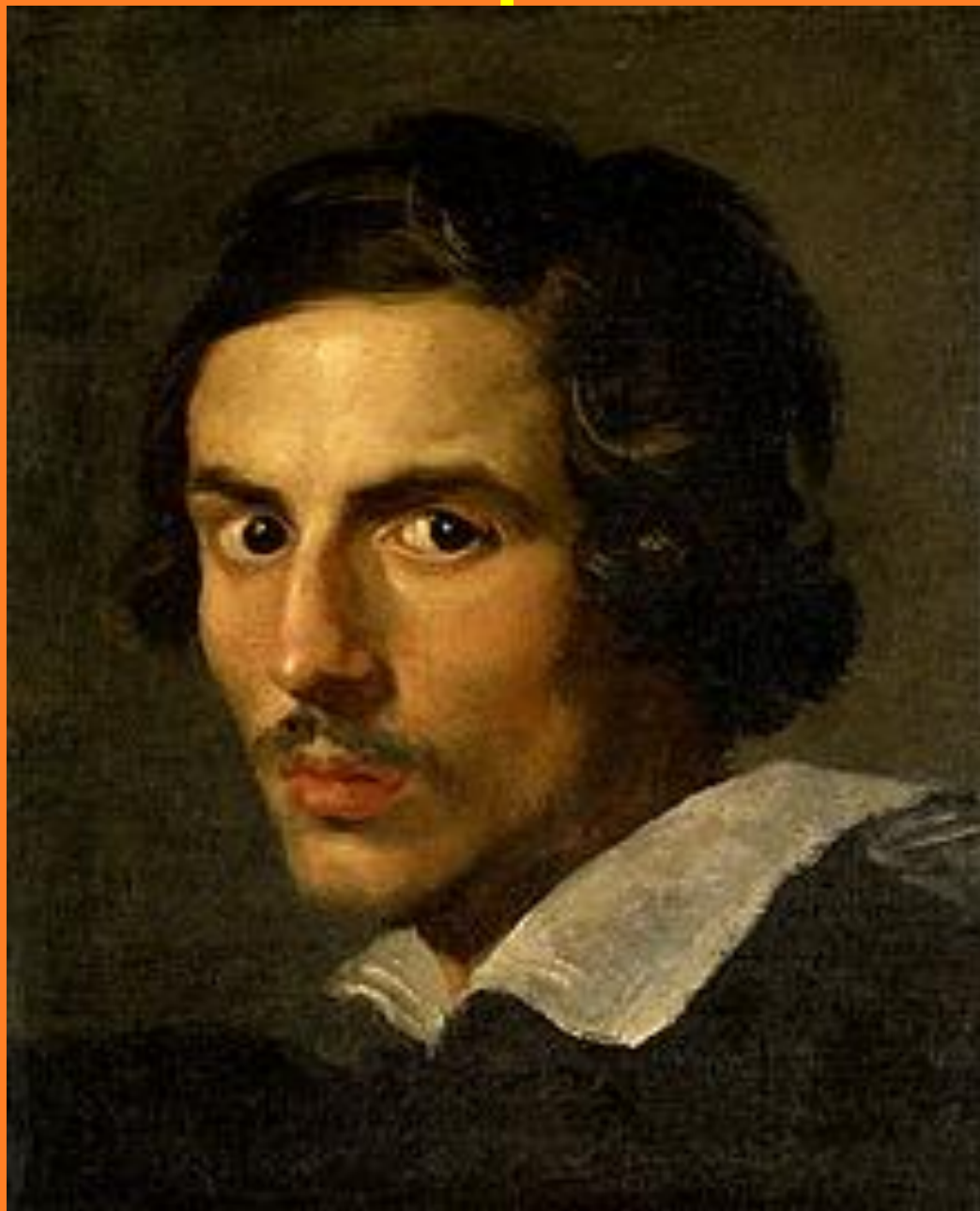

Джованні Лоренцо Берніні

- Італійський архітектор і скульптор. У архітектурі і скульптурі Берніні, найбільшого майстра римського і всього італійського бароко, яскраво утілилися головні принципи цього стилю: підвищена емоційність, театральність, активна протидія простору і маси, поєднання релігійної з підкресленою чуттєвістю.

- Саме батько і син Берніні працювали по створенню саду вілли Боргезе у Фраскатті, якою володів Шипіоне Боргезе, племінник папи римського і найвпливовіший з меценатів тогочасного Риму. Помітивши яскраві здібності у Лоренцо, хвацький кардинал стає його меценатом і патроном. Патронаж кардинала був офіційним прикриттям для меценатства і самого папи римського.
- Родина Берніні походить з Тоскани. Але батька запросили на роботи в Неаполь. І майбутній уславлений скульптор народився в Неаполі. Навчався у батька — скульптора П'єтро Берніні (1562–1629), представника стилю маньєризм. Батько з сином перебралися в Рим, де починали як майстри по створенню регулярних садів. Декілька обставин досить вигідно склалися на користь Лоренцо та його батька, і вони вдало ними скористалися.
- Окрім тематичних статуй, Лоренцо робив і портрети — погруддя. У віці 22 роки він створив погруддя папи римського Павла V, що було надзвичайно відповідальним завданням. Погруддя сподобалось. І кар'єра Лоренцо швидко пішла

- Папи вимагали, аби Лоренцо робив не тільки скульптури, а й малював картини і займався архітектурою, як колись Мікеланджело. Бажання папи було законом — і примушений Лоренцо брався за живопис, до якого не дуже лежала його душа, і за архітектуру, де він так і залишився віртуозним дилетантом, аматором, на відміну від багато обдарованого і могутнього фахівця архітектора Франческо Борроміні

- Престижне місце папського архітектора і скульптора цілком влаштовувало Берніні. Але він як ніхто відчував значущість і віртуозу майстерність Франческо Борроміні. Це особливо виявилось при проектуванні палацу Барберіні, принципіально нового для Риму за функціями і плануванням. Тоді Берніні узяв на себе роль керівника проекту, що задав напрям, програму побудови і тихо віддавав усі розрахунки і складне практичне виконання віртуозу Борроміні. Архітектор Карло Мадерно, художник П'єтро да Кортонна доробляли проект за вказівками ділетанта Берніні. Слава тоді дісталась Лоренцо Берніні. Але історики вивели з мряки геніального архітектора Борроміні, якому при житті вдалося побудувати дуже мало через перешкоди, заздрість і бажання знищити талановитого конкурента. Берніні і Борроміні — різні генії.

Місце головного папського майстра Лоренцо Берніні утримав і при новому папі, яким став Урбан VIII. Довгий потифікат папи дав змогу надзвичайно повно розкрити здібності талановитого Берніні як в скульптурі, так і в архітектурі. Про це добре відомо з джерел.

Живопис через надзвичайну завантаженість Берніні облишив. Провал в кар'єрі Берніні припав на роки понтифікату папи римського Іннокентія X (1644–1655). Папа не бажав бути меценатом і патроном Берніні. Той перестав бути папським обранцем, покинув папський палац, але не перестав бути геніальним скульптором. Саме в ці роки від доробив надгробок померлого папи Урбана VIII, а за замовою венеціанського кардинала Федеріко Корнаро — створив «Екстаз святої Терези».

Він втрачав молодість, стрункість і чорне волосся. Сивий Берніні повернув собі місце мистецького диктатора при папі римському Олександрі VII, що мало нагадував і Урбана, і Іннокентія. Попереду віртуозні, але холодно парадні погруддя короля Франції, герцога д'Есте, нездійснена добудова до палацу Лувр і смерть в Римі. Його могила в римській церкві Санта Марія Маджоре.

